

Harita Çizen Karınca

Ebru Mina TOMURCUK

Harita Çizen Karınca

Ebru Mina TOMURCUK

Bahçenin güneşli bir köşesinde, uzun bir ayçiçeğinin altında Anty Maple adında küçük bir karınca yaşıyordu. Parlak kestane kahvesi bir gövdesi, büyük yuvarlak kehribar gözleri ve düşünürken kıpırdayan iki ince kıvrık anteni vardı. Boynunda beyaz puantiyeli kırmızı bir atkı taşırdı. Bir anteninin arkasına sıkıştırılmış minik bir kalemi ve rulo hâlinde kâğıt haritalarla dolu koyu renkli bir çantası vardı.

Anty dünyada her şeyden çok harita çizmeyi severdi. Her sabah bahçe yollarında yürür ve bulduğu her taşı, her su birikintisini ve her çiçek tarhını çizerti. Yaşlı meşe ağacına giden kıvrımlı yolu ve uykucu salyangozların yanından geçen kestirmeyi çizerti. Bahçeyi küçük bir sanatçının yapabileceği kadar özenle çizerti.

Bahçedeki bütün böcekler Anty'nin haritalarını bilirdi. Uğur böcekleri en güzel gül yapraklarını bulmak için onları kullanırdı. Çekirgeler güneşli çimenlere zıplamak için onları kullanırdı. Anty gülümseyip, "İyi bir harita cebinizde taşıyabileceğiniz küçük bir dosttur," derdi. Haritalarını düzenli ve güvende tutar, çantasında rulo hâlinde taşır, yardıma ihtiyacı olan herkese hazır bulundururdu.

Bir öğleden sonra kara bulutlar büyük gri bir battaniye gibi bahçenin üzerine yuvarlandı. Rüzgâr ayçiçeklerini sarstı ve ilk iri yağmur damlaları pat pat düştü. Anty bir mantarın altına koştu ve yağmurun yağışını izledi. Yağmur yağdı, yağdı, yağdı. Bahçedeki küçük dereler genişleyip hızlandı, su birikintileri göllere dönüştü.

Aşağıda, çiçek tarhının yanında bir böcek ailesi eve dönüyordu. Bertie Beetle kahverengi örgü yeleği ve minik yeşil şapkasıyla önden gidiyor, küçük bir fener taşıyordu. Lily Beetle soluk sarı şalıyla arkasından geliyor, çiçek yapraklarıyla dolu örgü bir sepet taşıyordu. Küçük yavruları Pip mavi bir kurdele ve minik bir yaprak sırt çantası takmış, arkalarında zıplayarak ilerliyordu.

Birden Bertie durdu. "Eyvah," dedi. Yağmur çiçek tarhını sular altında bırakmıştı. Su eve giden yolu kaplamıştı, parlak ve derindi. Bertie'nin yuvarlak gözleri endişeyle doldu. Lily çocukları kendine çekti ve şalını etraflarına sardı. Pip başını uzatıp, "Şimdi eve nasıl gideceğiz? Her yer su!" diye sordu.

Bertie sağı sola baktı ama denediğı her yol ıslak ve çamurluydu. Böcekler bahçeyi Anty kadar iyi bilmiyordu. Islak bir yaprağın altında durup titreyerek beklediler. Bertie küçük fenerini kaldırdı ama fener onlara selin içinden kuru bir yol gösteremiyordu. Böcek ailesinin yardıma ihtiyacı vardı.

Tam o sırada Pip bir mantarın altında kıpırdayan kırmızı, puantiyeli bir şey fark etti. "Bakın! Anty Maple!" diye seslendi Pip, altı kısa bacağını da sallayarak. Anty koşup geldi, atkısı ıslak rüzgârda dalgalanıyordu. "İyi misiniz?" diye sordu nazikçe. Bertie sular altındaki çiçek tarhını işaret edip, "Eve giden güvenli bir yol bulamıyoruz," dedi.

Anty çantasını açtı ve haritalarını açtı. Özenle çizdiği bahçe yollarına baktı. Her çizgiyi incelerken antenleri kıpırdadı. "Eski taş yol sular altında," dedi, "ama işte suyun etrafından dolaşan bir güzergâh var. Büyük çakıl taşının yanından geçip lalelerin arkasındaki kuru sırta çıkabiliriz."

Anty minik kalemiyle haritayı işaret etti. "Görüyor musunuz? Önce şu büyük su birikintisinin etrafından dolaşacağız. Sonra kuru taşlara tırmanacağız. Sonra lalelerin yanındaki sırtı izleyeceğiz ve ev hemen ötesinde." Böcek ailesi yaklaşp baktı. Lily gülümsedi. "Bütün bahçeyi çizmişsin!" dedi. "Bizim için kuru bir yol planladın." Pip, "Hadi gidelim!" dedi.

Anty haritasını rulo yapıp yerine koydu. "Birbirimize yakın kalın," dedi. "Ben önden gideceğim, adım adım ilerleyeceğiz." Bertie başını salladı ve fenerini kaldırdı. Lily Pip'in küçük bacağına tuttu ve dikkatli bir sıra hâlinde Anty'yi izlediler. Su yanlarında usulca şıpırdadı. Yağmur neredeyse durmuştu ve bahçe taze kokuyordu.

Adım adım Anty yolu gösterdi. "Dikkat, burada bir su birikintisi var," dedi ve herkes üzerinden atladı. "Şimdi kuru taşlara tırmanıyoruz," dedi ve Bertie, Lily ile Pip'e yardım etti. Lalelerin yanından geçip sırtı izlediler. Anty her dönemeçte haritasını kontrol etti, sabırlı ve emindi. Böcekler bir arada kaldı ve onun planına güvendi.

Sonunda su arkalarında kaldı. Anty durdu ve ince bir bacağıyla ileriye işaret etti. İşte orada, geniş yeşil bir yaprağın altında böcek ailesinin sıcacık evi vardı. Pip sevinçle bağırdı ve kuru zeminde mutlulukla zıplayarak öne koştu. Bertie fenerini yere koydu ve "Başardık! Dikkatli planlaman bizi kurtardı, Anty," dedi.

Lily ailesine sarıldı ve Anty'ye içtenlikle teşekkür etti. "Doğru haritayı çizdin," dedi, "ve hep birlikte çalıştık." Haber bahçeye yayıldı ve kısa süre sonra uğur böcekleriyle çekirgeler tezahürat yapmaya geldi. Herkes alkışladı ve el salladı, bahçe mutlu vızıltılarla doldu. Anty o kadar geniş gülümsedi ki antenleri zıpladı. Çok güzel bir gündü.

O akşam Anty ayçiçeğinin altında oturdu ve haritalarına baktı. Özenli kalemiyle yeni bir çizgi ekledi: lalelerin yanından geçen kuru yol. Bertie, Lily ve Pip sıcacık evlerinden iyi geceler dilediler. Anty günü düşündü. İyi haritalar harikaydı ama birlikte plan yapmak ve dostlara yardım etmek daha da güzeldi.

O günden sonra Anty bahçenin daha da çok haritasını çizdi ve dostları onları kontrol etmesine yardım etti. Herkes dikkatli planlamanın, iyi kalplerin ve takım çalışmasının bütün topluluğu eve ulaştırabileceğini biliyordu. Ve eğer bir gün bahçede kaybolursanız, kırmızı puantiyeli atkılı, minik kalemli ve yardımcı haritalarla dolu çantalı küçük bir karınca arayın yeter.